

“Tu pots anar fent tranquilament la teua pròpia *campanya electoral* que jo, mentrestrant, els distrauré, per una altra banda, fent-te la *campanya militar*“. Aquesta és, en general, la tàctica, infantil però efectiva, de l’ultradreta genovesa per a endur-se una altra vegada la majoria absolutista en el *parlamento*. “Tu corre, fuig, que jo els donaré guerra; però quan arribes canta *por mi y por todos mis compañeros*“. Mentre Aznar fa d’*skinhead* (com tan il·lustrativament mostraven ahir els guinyols del Canal Plus), un paper que li encanta i amb el qual s’identifica cada vegada més...; doncs mentre açò passa, Rajoy es dedica a passejar-se plàcidament i impertorbable per la *pieldetoro* exhibint, amb tot l’assossec i tota la calma al seu abast, el seu programa electoral. Com si de dos partits es tractara, Aznar fa el paper d’ultradretà des de la presidència, mentre Rajoy el fa d’ultramoderat des de la candidatura. *Ultres*, al capdavant, tots dos. Total..., que Aznar se’n va, i li és igual dir figures que panses. I la conclusió de què tornen a guanyar per majoria absolutista és evident: que també a molta gent li és igual figures que panses; i és aquest, i no cap altre, l’únic *èxit* d’aznar.